

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen,
Att. Morten Simonsen msi@kfst.dk
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby.

Den 14.09.2015

Med tak har vi modtaget forslaget om ændring af lov om betalingstjenester og elektroniske penge i høring.

Det fremsendte udkast.

De elementer der er indeholdt i det fremsendte forslag har vi umiddelbart ingen kommentarer til, da nr. 1 alene vedrører debetkorttransaktioner og nr. 2, 3 og 4 er konsekvensrettelser som følge af implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751.

Det er derimod vores opfattelse at det eksisterende forslag til lovændring bør udbygges med nogle supplerende ændringer, jf. nedenfor.

Undtagelse for mindre udbydere af 3-parts systemer.

Visa og MasterCard er meget store spillere på markedet for betalingskort. Der ud over findes en række mindre spillere, f.eks. AMEX og Diners Club.

Med henblik på at sikre de mindre spillere på markedet en rimelig frist til ændring af deres forretningsmodeller er der i artikel 1.5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751 en mulighed for at landene i en 3-års periode kan undtage 3-partssystemer med en markedsandel på under 3 procent fra forordningens kapitel II.

Vi har noteret os at det danske forslag ikke omfatter en undtagelse, jf. artikel 1.5, fra forordningens kapitel II, som anført oven for.

Det er vores vurdering at en sådan 3-årig dispensation kan medvirke til at bibeholde den nuværende konkurrencesituation og dermed sikre den største bredde i udbuddet af betalingsmidler, hvilket netop er sigtet med bestemmelsen i artikel 1.5 i forordningen. Som baggrund for ønsket om indførelsen af en dispensation i den danske lovgivning, skal vi opridse Diners Clubs struktur m.m.

Redegørelse om licensstrukturen vedrørende Diners Club netværket

Diners Club International Inc. ("DCI") er et betalingskortselskab med hovedsæde i New York, USA, som ejer og driver Diners Club netværket. DCI har drevet virksomheden siden 1950 og ejes i dag af Discover Financial Services. Den operative kort-

Diners Club Danmark, filial af Diners Club Nordic AB, Sverige

Besøgsadresse: Bernstorffsgade 50 DK-1577 København V

Postadresse: Postboks 351 DK-0900 København C

Telefon +45 36 73 73 73 Telefax +45 36 73 73 00

dinersclub@dinersclub.dk dinersclub.dk

Org.nr. (Sverige):556412-7545 CVR-nr.:32880002

virksomhed (dvs. kortudstedelse og indløsning af korttransaktioner) sker ved at DCI udsteder en eksklusiv licens til lokale betalingstjenesteudbydere i forskellige lande rundt om i verden, dels til at anvende varemærket Diners Club i sin betalingstjenestevirksomhed, dels muligheden for at tilslutte ens betalingstjenestevirksomhed til Diners Club netværket. Diners Club har været etableret i Danmark siden 1964.

Diners Club Nordic AB har siden 1994 besiddet licensrettighederne til at drive Diners Club i Sverige samt i de øvrige Nordiske lande såsom Danmark, Norge og Finland.

Diners Club Nordic AB er et helejet datterselskab af SEB Kort Bank AB, som igen er et helejet datterselskab af Skandinaviska Enskilda Banken AB

Diners Club er et såkaldt tre-parts kortnetværk (Ifølge bekendtgørelsen en ”betalingskortordning med tre parter”), hvilket betyder at Diners Club Nordic AB agerer som både kortudsteder og indløser af kortbaserede transaktioner i sit territorium.

I nedenstående figur eksemplificeres hvordan licensstrukturen ser ud i nogle af medlemslandene i Europa.

Om ovenstående forretningsmodel, siger Forordningen at: ”*Når en betalingskortordning med tre parter giver andre betalingstjenesteudbydere licens til at udstede kortbaserede betalingsinstrumenter eller indløse kortbaserede transaktioner..... anses den for at være en betalingskortordning med fire parter.*” Se artikel 2 (18).

Da Diners Club kreditkort udstedes og indløses af Diners Club Nordic AB under en licens fra DCI, anses vi for at være en betalingskortordning med fire parter jf. artikel 1, pkt. 5.

Der findes betalingskortnetværk med tre parter, der ikke har den ovenstående forretningsmodel, men hvor betalingskortnetværk selv fungerer både som udstedere og indløsere, sådan en model har American Express i flere land og i andre lande opererer de under en licensmodel.

Den afgørende forskel mellem, hvordan disse to forskellige forretningsmodellers betalingskortnetværk med tre parter håndteres i Forordningen, er relateret til, om de skal fritages fra kapitel II eller ej. Jævnfør artikel 1, pkt. 3c er ”*transaktioner med betalingskort udstedt af betalingskortordninger med tre parter*” fritaget fra forpligtelserne i kapitel II og dermed loftet for interbankgebyret for forbrugernes debetkort- og kreditkorttransaktioner.

Undtagelse af betalingskortordninger med tre parter jævnfør artikel 1, pkt. 5 i IFR

Under EU arbejdet med udviklingen af forordningen var der diskussioner om, hvordan man skulle håndtere betalingskortordninger med tre parter som opererer med en licensstruktur, i forhold til de der opererer uden licenser. Det blev anset for værende uhensigtsmæssigt for fremtiden, at give betalingskortordninger med tre parter med licensstrukturer muligheden for undtagelse fra loftet for interbankgebyret, primært på grund af risikoen for omgåelse af reguleringen fra nye aktører på betalingskortmarkedet i EU.

Men der er behov for en undtagelse for de eksisterende betalingskortordninger med tre parter, der opererer med en licensstruktur, forudsat at de har en lille markedsandel af det samlede kortmarked. Dette er kommet til udtryk i betragtning 28 i Forordningen. Det hedder, at: "*(i) betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for sådanne ordninger med tre parter, er det imidlertid hensigtsmæssigt at fastsætte en overgangsperiode, i løbet af hvilken medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende bestemmelserne om loftet for interbankgebyrer, såfremt sådanne ordninger har en meget begrænset markedsandel i den pågældende medlemsstat.*"

Af artikel 1, pkt. 5 i Forordningen, fremgår det at: "*Når en betalingskortordning med tre parter giver andre betalingstjenesteudbydere licens til at udstede kortbaserede betalingsinstrumenter eller indløse kortbaserede transaktioner..... anses den for at være en betalingskortordning med fire parter.*"

Da Diners Club kreditkort udstedes og indløses af Diners Club Nordic AB under en licens fra DCI, anses vi for at være en betalingskortordning med fire parter jf. artikel 1, pkt. 5. Dog siger selvsamme artikel 1, pkt. 5, at sådanne typer betalingskortordninger som anses som fire-partsprogram kan fritages fra forpligtelserne i kapitel II, såfremt volumen på årsbasis ikke overstiger 3 % af værdien af alle kortbaserede betalingstransaktioner foretaget i den pågældende medlemsstat:

"For så vidt angår indenlandske betalingstransaktioner kan denne type betalingskortordning med tre parter dog fritages fra forpligtelserne i kapitel II indtil den 9. december 2018, forudsat at de kortbaserede betalingstransaktioner i en medlemsstat under en sådan betalingskortordning med tre parter ikke på årsbasis overstiger 3 % af værdien af alle kortbaserede betalingstransaktioner foretaget i den pågældende medlemsstat."

Begrundelse for hvorfor Diners Club bør være undtaget jævnfør artikel 1, pkt. 5

Diners Club Nordic AB har i dag en eksklusiv licens til at udstede Diners Club kreditkort i Norden samt at indløse betalingstransaktioner inden for sit territorium. Hvad angår det danske marked, så er værdien af Diners Clubs kortbaserede betalingstransaktioner i Danmark mindre end 3 % af værdien af alle kortbaserede betalingstransaktioner i Danmark.

DCI og Diners Club Nordic AB har brug for tid til at tilpasse sin licensstruktur og forretningsmodel for at opfylde og imødekomme de nye krav i IFR. De eksklusive licenser skal revideres og nye forretningsmodeller skal udvikles for at imødekomme den nye konkurrence fra betalingskortordninger med tre parter såsom American Express og betalingskortordninger med fire parter som VISA og MasterCard. Det er der-

for af afgørende betydning, at Danmark benytter sig af muligheden for at indføre undtagelsen i henhold til artikel 1, pkt. 5 i en overgangsperiode indtil 9. december 2018, for at små aktører såsom Diners Club kan overleve i det konkurrenceprægede marked i Danmark.

Diners Club International arbejder på nuværende tidspunkt sammen med alle licensstifterne i EU med henblik på at ændre forretningsmodellen og vi har brug for en overgangsperiode for at få modellen på plads og omstille virksomheden til den nye model.

Undtagelsen i artikel 1.5 er medtaget for at skabe en konkurrencemæssig neutral situation på kortmarkedet og gøre det muligt for små aktører som Diners Club Nordic AB at overleve på det stærkt konkurrenceprægede danske (og nordiske) kortmarked. Det er derfor af største vigtighed at Danmark indfører en undtagelse i overensstemmelse med artikel 1.5 i den anførte undtagelsesperiode frem til 9. december 2018.

De 3-partssystemer som igennem mange år har arbejdet under en licensaftale skal nu gennemgå sine forretningsmodeller og foretage omfattende ændringer. På den baggrund må det anses som rimeligt at de berørte virksomheder får en overgangsperiode til at foretage de nødvendige tilpasninger af aftaler og forretningsmodeller, hvilket er et meget omfattende arbejde der ikke klares på nogle få måneder. De selskaber som berøres har en begrænset markedsandel og der findes ingen langsigtet mulighed for at den eksisterende forretningsmodel kan fortsætte. Det skal understreges, at der ikke vil være tale om en særlig konkurrencefordel, dersom der indrømmes en dispensation. Dels gælder undtagelsen kun en begrænset periode, dels må volumen ikke øges til over 3 % af den samlede kortvolumen.

Med udgangspunkt i det foranstående såvel som forordningen, og det svenske lovforslag, har vi udarbejdet følgende forslag som efter vores opfattelse, bør indarbejdes i lovforslaget med henblik på at udfylde Artikel 1.5:

§ 80 b

Kapitel II i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/751 skal alene finde anvendelse på såkaldte trepartsbetalingssystemer, som defineret i forordningens artikel 1.5, dersom volumen af systemets kortbaserede transaktioner i Danmark overstiger 3 % af værdien af alle kortbaserede betalingstransaktioner i Danmark.

§ 109 a

Bestemmelsen i § 80 b bortfalder pr. 9. december 2018.

Dispensation i andre lande.

I vores nabolande Sverige og England lægger de respektive lovforslag op til at der indføres en dispensation. Af de svenske forarbejder fremgår det at:

”för de berörda licenstagarna och kortnätverken innehär en tillämpning av förordningens taknivåer för förmedlingsavgifter en stor sänkning av avgifterna jämfört med de trepartsbetalningsordningar som inte kommer att omfattas. Strukturen för sådana licensavtal skulle behöva ses över

och nya affärsmodeller eventuellt tas fram. Det kan därför behövas en omställningstid för dessa företag.”

De svenska forarbejder slår også fast at 4-parts betalingssystemernes tilpasning som følge af forordningens loft over satserne ikke er sammenlignelig med den ”totala ändring av affärsstrukturen som kommer att behöva göras inom de trepartsbetalningsordningar som till följd av licensavtalen kommer att omfattas av EU:s förordning om förmedlingsavgifter”.

I beskrivelsen af konsekvenserne af lovændringen anføres det:

” för de berörda licenstagarna och kortnätverken har det stor ekonomisk betydelse att en omställningstid ges”.

Af bemærkningerne til det engelske lovforslag fremgår følgende:

” The government intends to exercise this time-limited exemption to provide a transitional period in which three-party schemes which use issuers and acquirers can adjust their business models. The government understands that this transitional period is necessary due to changes that need to be made to the specific arrangements which make up this model. This will allow three-party schemes which use issuers and acquirers time, for example, to renegotiate the fees that underpin the licensing agreements they hold with issuers and acquirers.” (Section 3.3)

Surcharging – viderefakturering af det gebyr betalingsmodtager betaler til sin indløser.

I forbindelse med den forestående ændring af BTL er det vores opfattelse, at man samtidig bør benytte lejligheden til at ændre BTL § 78 stk. 2 og forbyde surcharge.

Baggrunden for de eksisterende regler om surcharging var bl.a. et ønske om at visualisere omkostningerne og samtidig lade de, der påførte forretningerne udgifterne til indløser, bære disse omkostninger. Samtidig skulle det ses som et element til at holde priserne i ro.

Med hensyn til den første begrundelse må det konstateres, at undersøgelser viser at kontanter er langt den dyreste betalingsform for forretningerne, når alle omkostninger medregnes. Hertil skal lægges risikoen for røverier og tyverier. Som led i den forrige regerings plan, ville man netop fremover åbne for at en lang række forretninger og tjenesteudbydere ikke længere skulle være forpligtede til at modtage kontant betaling. Dette forslag bortfaldt dog pga. folketingsvalget.

For så vidt angår begrundelsen omkring at holde priserne i ro var den oprindelige tanke, at når forretningerne kunne viderefakturere gebyr for betalingstransaktionen, ville selve varens pris falde tilsvarende. En sammenligning af såvel dagligvarebutikker som benzinselskaber illustrerer klart, at dette er mere ønsketænkning end realiteter.

Da såvel Statoil som Q8 surcharger, mens Shell ikke surcharger, burde benzinen være billigere hos de 2 førstnævnte, men det ses ikke at være tilfældet.

Det nuværende betalingstjenestedirektiv der ligger til grund for betalingstjenesteloven indeholder i artikel 52 stk. 3 følgende formulering:

Udbyderen af betalingstjenester må ikke hindre betalingsmodtageren i at opkræve et gebyr hos betaleren for brugen af det pågældende betalingsinstrument eller tilbyde den pågældende en rabat. Medlemsstaterne kan dog forbyde eller begrænse retten til opkrævning af gebyr under hensyntagen til behovet for at øge konkurrencen og fremme brugen af effektive betalingsinstrumenter.

Dette er udmøntet forskelligt i Danmark og f.eks. Sverige. I Danmark har man forbudt surcharging på debetkort ved fysisk handel, men tilladt surcharging i andre situationer, uanset at kontanter er den dyreste betalingsform. I Sverige indeholder betalingstjenesteloven et direkte forbud mod overvæltning af gebyrerne på betaleren, jf. lovens kap. 5, § 1. Bestemmelsen har følgende ordlyd (oversat til dansk) "En betalingsmodtager må ikke opkræve nogen afgift af betaleren ved brug af et betalingsinstrument."

Som en konsekvens af forordningens artikel 10 skal indløsere fremover give betalingsmodtagerne mulighed for at til- og fravælge forskellige kort og prissætte modtagelsen af disse særskilt. Såkaldte "Honour-all cards" klausuler bliver forbudt og forretningerne kan vælge alene at modtage de billigste typer kort, f.eks. forudbetalte kort, debetkort og kreditkort (forbruger). Desuden skal alle kort tydeligt være markerede med korttype, således at betalingsmodtager kan afslå de typer kort man ikke ønsker at modtage, f.eks. de kort der er undtaget fra reguleringen i forordningens kapitel II.

Samtidig har de eksisterende regler i BTL, som udmøntet i BEK nr. 1411 af 28.12.2011, givet anledning til en lang række misbrug fra betalingsmodtagernes side. Dette omfatter bl.a. åbenlyse overtrædelser i form af "flat fee" på f.eks. 4 eller 5 kr. pr transaktion, og højere satser end de 0,75 % som mange betalingsmodtagere betaler. En række afgørelser kan bl.a. findes på Konkurrencestyrelsens hjemmeside. Men det omfatter også mere skjulte overtrædelser hvor større forretningskæder har en officiel sat på f.eks. 0,75 %, men samtidig har en kick-back aftale med deres indløser, således at den reelle sats måske er 0,40 %. De pågældende virksomheder surcharger imidlertid 0,75 % og overtræder dermed bestemmelsen i § 4 stk. 4 i BEK nr. 1411 af 28.12.2011. Endvidere er det meget få forretningssteder der overholder reglen om at de på tydelig vis skal skilte med at transaktionen på pålægges et betalingsgebyr.

Tanken fra EU's side bag den nye regulering af Interchange Fee har været, at betalingsmodtagerne vil lægge pres på deres indløser for at få nedsat betalingen, når indløseren ikke skal sende så mange penge videre til kortudstederen i form af Inter Change Fee. Tilladelsen i den danske lov til at viderefakturere gebyret kortslutter populært sagt denne mekanisme, idet forretningsstedet ingen økonomisk interesse har i at presse provisionen ned, når man blot viderefakturerer den til betaleren (kortindehaveren).

Endelig skal det bemærkes, at indførelsen af nye betalingsformer i form af mobilbetaling fjerner det sidste argument for at opretholde muligheden for surchargeing og blot medvirker til at betalerne (forbrugerne) bliver endnu mere forvirrede. Vælger man at betale direkte med sit kreditkort i en butik der surcharger, bliver man pålagt gebyr.

Vælger man i stedet at lægge sit kreditkort ind i f.eks. MobilePay som betalingsmid-del og bruge MobilePay i den samme butik, bliver man ikke surcharged.

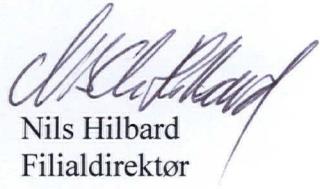
Afslutningsvis skal vi påpege, at surcharging ikke medvirker til at fremme dansk tu-risme, men til at fastholde billedet af Danmark som et meget dyrt sted at holde ferie.

Dersom Styrelsen måtte have spørgsmål til det ovenstående eller ønsker nogle punkter uddybet, står vi naturligvis til rådighed.

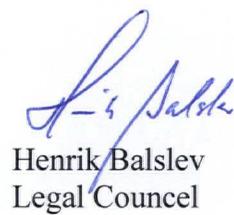
Vi kan kontaktes på følgende telefonnumre og mailadresser:

Nils Hilbard 21 39 00 07, e-mail: nils.hilbard@sebkort.dk
Henrik Balslev 40 68 50 38, e-mail: henrik.balslev@sebkort.dk

Venlig hilsen
Diners Club Danmark

Nils Hilbard
Filialdirektør

Henrik Balslev
Legal Council

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Torveporten 2, 4. sal

DK-2500 Valby

Telefon: +45 40 38 29 87

post@finansogleasing.dk

www.finansogleasing.dk

CVR nr. 75 36 12 11

28. oktober 2015

Til

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Att.: Morten Simonsen (fremsemt pr. mail)

Udkast til forslag om ændring af betalingstjenesteloven

Finans og Leasing har modtaget styrelsens brev af 19. aug. 2015 med anmodning om bemærkninger til ovennævnte lovudkast.

Finans og Leasing har bemærket, at EU's forordning om interbankgebyrer indeholder mulighed for, at Danmark i en 3-års periode kan undtage mindre aktører med en markedsandel under 3 pct. fra forordningens kapitel II. Vi har endvidere bemærket, at det svenske lovforslag om samme emne indeholder en sådan undtagelse. For at understøtte konkurrence på området, foreslår vi, at Danmark også gør brug af denne undtagelse, med henblik på at mindre aktører får tilstrækkelig tid til at indrette sig på forordningen. Det vil efter vores opfattelse også stemme bedst med regeringens strategi om i videst mulige omfang at undgå administrative byrder for danske virksomheder.

Med venlig hilsen

Christian Brandt
Direktør, Finans og Leasing
Torveporten 2, 4. sal
2500 Valby
Mobil +45 40 38 29 87
chb@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk

Jeanette Nielsen

Fra: David D Courtnage <David.D.Coutnage@aexp.com>
Sendt: 14. september 2015 12:14
Til: 1-DEP Erhvervs- og Vækstministeriets officielle postkasse
Cc: Richard J Lomas; Helena E Forsgårdh Alstrup
Emne: American Express - Comments on Interchange Fees Regulation

Thank you for the opportunity to submit written comments on the Interchange Fees Regulation.

American Express strongly encourages the government to implement the exemption from price caps for three-party schemes with licensees (Article 1, paragraph 5):

“When a three party payment card scheme licenses other payment service providers for the issuance of card-based payment instruments or the acquiring of card-based payment transactions, or both, or issues card-based payment instruments with a co-branding partner or through an agent, it is considered to be a four party payment card scheme. However, **until 9 December 2018 in relation to domestic payment transactions, such a three party payment card scheme may be exempted from the obligations under Chapter II, provided that the card-based payment transactions made in a Member State under such a three party payment card scheme do not exceed on a yearly basis 3% of the value of all card-based payment transactions made in that Member State.**”

This exemption recognises the disproportionate impact of the price caps on smaller players, who should not be subject to the same rules as the dominant players, at least for a transitional period. These smaller players, such as American Express, operate unique business models, and make a positive contribution to competition and consumer choice. Unlike the dominant four-party networks, they have no previous record of competition law violations in Europe or of dealing with the consequences that such violations bring in terms of pricing commitments. In short, in the interest of competition and fair play, these schemes need a transition period.

The exemption would allow three-party schemes, such as American Express, to negotiate with partners, so that they can continue to compete effectively and challenge the dominant players during this transitional period. It would also allow them time to prepare for the new regulatory environment set out in the legislation. Indeed, the ability of the much smaller three-party schemes to work with partners is an important commercial freedom enabling them to compete with the dominant networks. This is particularly important given the ubiquity of the four-party schemes, and the fact that they work with thousands of banks with broader banking relationships and branch networks, which provide the four-party schemes with far greater distribution channels. Invoking the exemption would therefore ultimately increase competition and provide more innovation and choice for consumers and merchants, which are among the overriding objectives of the legislation.

It is critical that three-party schemes retain the ability to work with partners where they do not do so today. For example, Denmark is an extremely important country in our European operations, although American Express currently only operates a proprietary business here. However, if American Express were free to negotiate a commercial relationship with a financial partner in Denmark, this would increase cardholder and merchant choice. This is a strategy we have been able to deploy in other member states, such as the U.K. for example, where we have a licensing presence that provides an alternative to the dominant players. Invoking the exemption would mean we could also compete more effectively in Denmark. This is especially important in the payments sector, which has suffered from the overwhelming duopoly power of the dominant networks for decades.

We understand there is a view that by invoking the exemption, the Government would be handing three-party schemes an unfair advantage. In fact, far from granting an unfair advantage, the exemption explicitly recognises that smaller players should not be subject to the same rules as the dominant schemes – a point which has already been extensively debated at European level.

Importantly, invoking the exemption would not have any impact on our merchant pricing. This is because the direct relationships we have with merchant customers with whom we negotiate the cost of card acceptance are completely separate to our licensing relationships. At the same time, American Express would in any event be indirectly impacted by the price caps set out in the Regulation, as our merchant pricing is always subject to commercial negotiation, and merchants only work with American Express based on the value we deliver, relative to our competitors.

In addition, in its ruling against MasterCard in May 2012, the European General Court expressly rejected MasterCard's argument that regulation of its multilateral interchange fees would unfairly harm its business in favour of three-party schemes.^[1]

We are also aware of concerns that granting the exemption could create an opportunity for our competitors to circumvent the pricing caps. In reality, with many thousands of member banks, inter-bank schemes would not be able to negotiate and manage bilateral arrangements with each and every member bank.

We therefore urge the government to exempt three-party schemes with licensees from price regulation, as permitted in Article 1, paragraph 5.

We would welcome the opportunity to discuss this topic with you at your convenience.

With kind regards

David Courtnage

^[1] <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=123081&pageIndex=0&doctlang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1192532>

David Courtnage
International Government Affairs
American Express, 76 Buckingham Palace Road, London, SW1W 9AX
☎ 44-1273 216669 | ✉ David.D.Courtnage@aexp.com

^[1] <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=123081&pageIndex=0&doctlang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1192532>

HØRING

Høringssvar vedrørende udkast til forslag om ændring af betalingstjenesteloven (loft over interbankgebyrer, tilsyn mv.)

Finansrådet har den 19. august 2015 modtaget udkast til forslag om ændring af betalingstjenesteloven i høring. Finansrådet værdsætter muligheden for at kunne kommentere på lovforslaget.

Finansrådet kan støtte erhvervs- og vækstministerens hensigt om ved bekendtgørelse at benytte sig af muligheden for i en periode på 5 år og 6 måneder fra forordningens ikrafttrædelse at lade udbydere anvende et gennemsnitligt interbankgebyr på højst 0,2 pct. af den gennemsnitlige årlige transaktionsværdi af indenlandske debetskorttransaktioner inden for hvert enkelt betalingskortsystem.

Finansrådet finder det i den forbindelse positivt, at der med lovforslaget ikke er fastsat et procentloft for interbankgebyret pr. transaktion, der er lavere end de 0,2 pct., som fremgår af forordningens artikel 3, stk. 1.

Det fremgår af lovforslaget, at selve forslaget ikke har økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. Finansrådet skal dog bemærke, at der for de virksomheder, som er omfattet af forordningen, vil være økonomiske og administrative konsekvenser forbundet med at overholde reglerne.

Tilsynet med forordningens bestemmelser om interbankgebyrer placeres i henhold til forslaget i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Finansrådet skal i den sammenhæng foreslå, at det undersøges, om tilsynet med overholdelsen af forordningens løfter for interbankgebyrer primært rettes mod betalingskortordningerne og deres regler. Hvis det sikres, at betalingskortordningernes regler overholder forordningens regler om størrelsen af interbankgebyret, kan det undgås, at hver enkel udsteder og indløser pålægges en større indberetningsforpligtelse.

Forordningen gælder umiddelbart i medlemsstaterne og skal derfor ikke implementeres i national lovgivning. Det er dog Finansrådets opfattelse, at der fortsat udestår en del fortolkningsspørgsmål i relation til forordningens definitioner og regler. I sagens natur besværliggør dette Finansrådets medlemmers mulighed for at leve op til forordningens krav og bestemmelser. Finansrådet indgår derfor gerne i dialog med Konkurrence- og Forbrugersty-

16. september 2015

Finanssektorens Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Kontakt Louise Fjord
Direkte +45 3370 1193
lfj@finansraadet.dk

Journalnr. 111/28
Dok. nr. 542461-v1

relsen om dette. Da centrale dele af forordningen træder i kraft i december 2015 skal Finansrådet opfordre til, at der snarest tages initiativ til dette.

Side 2

Med venlig hilsen

Journalnr. 111/28

Dok. nr. 542461-v1

Louise Fjord

Direkte +45 3370 1193

lfj@finansraadet.dk

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Att. Morten Simonsen

Den 14. september 2015

Høring over udkast til forslag om ændring af betalingstjenesteloven

Generelle kommentarer

Betalingskortmarkedet har længe været præget af manglende konkurrence, hvilket har ført til højere priser for både detailhandlen såvel som for forbrugere. Forbrugerrådet Tænk og Dansk Erhverv ønsker et betalingsmarked kendtegnet ved en højere grad af konkurrence og transparens til gavn for betalingsmodtagere og i sidste ende forbrugerne i form af lavere priser og øget grad af innovation.

Den såkaldte "Betalingspakke" fra EU er med reguleringen af lofter over interbankgebyrer i kombination med den kommende revision af betalingstjenestedirektivet et skridt mod et mere reguleret og effektivt europæisk betalingsmarked. På den baggrund hilser Forbrugerrådet Tænk og Dansk Erhverv forslaget om at fastsætte et loft over interbankgebyrer for debet- såvel som kreditkorttransaktioner velkommen. Vi ser ligeledes meget positivt på, at den såkaldte "Honour all cards"-regel (HACR) ophæves, samt på bestemmelserne om betalingsmodtageres mulighed for at tilskynde forbrugerne til at benytte et bestemt betalingsinstrument.

Eftersom transparens på de europæiske betalingsmarkeder har været afgørende i forbindelse med formuleringen af den nye lovgivning på området, mener vi, at det er meget uhensigtsmæssigt, at overvæltning af gebyrer (surcharging) ved betaling med dyre og omkostningsineffektive kort forbydes i forbindelse med fastsættelsen af et loft over interbankgebyrer. Det strider direkte imod intentionen med de nye regler om at skærpe priskonkurrencen og øge gennemsigtigheden på markedet. Konsekvensen kan i værste fald blive et mindre gennemsigtigt og dyrere dansk betalingskortmarked end det nuværende, da flere forbrugere forventes at skifte til betaling med dyrere kreditkort og debetkort tilknyttet diverse bonusordninger o.l., da omkostningerne hertil vil være skjult for den enkelte. Hertil kommer, at det regulerede loft kun dækker en del af det samlede gebyr, som betalingsmodtager betaler til indløser. Forbrugerrådet Tænk og Dansk Erhverv, havde foretrukket et loft over det samlede gebyr forretningerne betaler for en betalingskorttransaktion (MSC) og mener ikke, at de nuværende lofter kan erstatte incitamentsstrukturen i "Splitmodellen".

Specifikke kommentarer

Det er afgørende for et sundt og omkostningseffektivt dansk betalingsmarked, at de nye regler ikke fremmer brugen af ineffektive betalingsinstrumenter frem for billigere alternativer. De foreslæde differentierede

maksimum lofter for debet- og kreditkort kan medføre at kortudstede banker fortsat vil fremme brugen af ineffektive betalingskort på bekostning af eksempelvis Dankort. På den baggrund er det Forbrugerrådet Tænks og Dansk Erhvervs opfattelse, at lofterne over interbankgebyrer skal nedsættes yderligere, for at undgå en skævvriddning af konkurrencen til skade for dankortssystemet.

Forbrugerrådet og Dansk Erhverv mener at:

- Det er meget positivt, at der langt om længe gøres op med HACR og indføres fri mulighed for betalingsmodtageren til at tilskynde forbruger til at vælge omkostningseffektive kort.
- De danske maksimum lofter over interbankgebyrer skal nedsættes yderligere end de foreslæde 0,2 pct. og 0,3 pct.
- At der som minimum indføres ens loft over danske interbankgebyrer for debet- og kreditkort for at sikre udstede banker ikke fortsat tilskyndes til at fremme brugen af de dyrere kreditkort.
- At det fælles loft for interbankgebyrer nedsættes til det niveau, der gælder for de tilsvarende betalinger i dankortssystemet.

Art. 3 og 4

Med de nye regler fastholdes differentieringen af interbankgebyrer til den kortudstede bank for hhv. forbrugerrelaterede betalinger med debetkort (0,20 pct.) og forbrugerrelaterede betalinger med kreditkort (0,30 pct.). Forbrugerrådet Tænk og Dansk Erhverv finder denne differentiering uhensigtsmæssig, da udstede banker dermed fortsat har et incitament til at fremme brugen af dyrere kreditkort på bekostning af billigere kort.

Derudover mener vi, at lofterne skal sænkes yderligere, for at få reel effekt på det danske betalingskortmarked, der er kendtegnet ved lave interbankgebyrer i forhold til resten af EU. Niveauet for interbankgebyrer i dankortssystemet er ikke tilgængeligt, men det vurderes, at det er på mindre end halvdelen af loftet på 0,20 pct. for debetkort. Det betyder, at udstede banker fortsat har en stor økonomisk interesse i at fremme ineffektive kort på trods af implementeringen af de nye regler i Danmark.

Forbrugerrådet Tænk og Dansk Erhverv står naturligvis til rådighed for yderligere uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsøe
Forbrugerrådet TÆNK

Henrik Hyltoft
Dansk Erhverv

Foreningen Visa Danmark F M B A

Copenhagen

15. september 2015

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsensvej 35
2500 Valby

Att. Morten Simonsen – email: msi@kfst.dk

Udkast til forslag om ændring af betalingstjenesteloven

På basis af offentliggørelse af Høring over udkast til forslag om ændring af betalingstjenesteloven på Høringsportalen tillader vi fra Foreningen Visa Danmarks¹ side at fremsætte vores kommentarer til udkastet.

Den lovgivning, der er gennemført i Europa, har ganske omfattende konsekvenser for det danske – og det nordiske – kortmarked. Udgangspunktet for lovgivningen har været, at det opfattes som omkostningstungt for detailhandlen at modtage betalingskort i forhold til f.eks. kontanter.

Imidlertid er markedet for kortbetaling i EU-landene meget forskellige, og netop i Danmark (og også i Norden) er brugen af betalingskort langt mere udbredt end i f.eks. Tyskland. Denne udvikling har givet et langt mere modent marked i de nordiske lande og sammen med en regulering af markedet i Danmark gør dette, at interchange fees i Danmark ligger på et langt lavere niveau end i de fleste andre europæiske lande. Derfor synes en yderligere regulering af markedet i Danmark ikke at give den tilsigtede værdi.

Herudover har den europæiske lovgivning, der er ved at blive implementeret, en række konsekvenser for den praktiske håndtering af betalinger på kortområdet, idet der dels er ganske kort tid til at gennemføre de

¹ *Foreningen Visa Danmark er en erhvervsdrivende forening, der ejer og administrerer den fælles danske gruppelicens hos Visa Europe. Under denne licens udstedes alle VisaDankort samt storstedelen af øvrige Visa kort i Danmark. Foreningen Visa Danmark drives af PNA Card Service AB, der også driver den svenske Visa gruppelicens, Europay Sweden repræsenterende de svenske MasterCard licenshavere samt Pan Nordic Card Association, der på vegne af de større nordiske banker arbejder for standardisering og øget interoperabilitet på kortmarkederne. Pan Nordic Card Association er repræsenteret i en række europæiske og internationale fora – jf. www.pannordic.org*

Foreningen Visa Danmark F M B A

Copenhagen

enkelte tiltag, dels påføres parterne på området en række omkostninger, der ikke synes at stå mål med intentionerne i forordningen.

I bemærkningerne til lovforslaget er i pkt. 10 angivet en samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser. Af denne fremgår, at der ikke menes at være konsekvenser for erhvervslivet, hverken på administrativt eller økonomisk plan. Imidlertid synes det nuværende forslag at have en række konsekvenser, som også på det danske marked vil give såvel praktiske som tekniske og økonomiske udfordringer for ikke mindst de danske kortudstedere, men også kortholdere og detailhandel.

Artikel 2 – Definitioner ”firmakort”

Det gælder generelt for kontrakter og kortbestemmelser for firmakort i Danmark, at det er præciseret, at kortet alene kan anvendes til firmarelaterede udgifter.

Imidlertid udstedes firmakort på det danske marked ofte som kort med privat hæftelse, hvor selve den underliggende kortkonto står i medarbejderens navn, mens kontoenes saldo efterfølgende afregnes med virksomheden. I regelsæt for produkterne er anført, at pågældende kort alene må anvendes til firmarelaterede udgifter.

Denne model vil under den foreliggende lovtekst ikke kunne fastholdes, og en ændring af disse ordninger vil have konsekvenser for såvel medarbejdere (firmakortholdere) og virksomheder, da kort vil skulle udskiftes og konti/aftaler mellem virksomhed og kortudsteder ændres. Det anbefales derfor, at firmakortdefinitionen omfatter alle kort, der i henhold til kontrakt og kortbestemmelser kun må anvendes til arbejdsrelaterede udgifter uanset hæftelsesforhold og kontoejerskab. En sådan definition vil sikre, at nuværende praksis kan fastholdes uden konsekvenser for nogen parter – ej heller detailhandel. Rent teknisk vil det heller ikke medføre ændringer, idet håndtering af disse kort i terminaler vil fortsætte på helt uændret vis og transaktioner fortsat afviklet som firmakorttransaktioner.

Artikel 10 - Reglen om, at alle kort skal accepteres

Denne såkaldte ”HACR rule” vil indebære, at forretningen selv må afgøre, hvilke korttyper, der modtages til betaling. Implementering af denne regel har konsekvenser for alle parter i markedet.

Først og fremmest medfører lovgivningen, at en kortholder ikke kan forvente at kunne betale med et af ham ønsket betalingsinstrument i forretningen, hvilket kan give anledning til forsinkelse og forvirring omkring betalingen. Desuden vil det visuelt af kortet skulle fremgå, hvilken korttype (debit/kredit) forbrugerne har. Dette fremgår ikke af kort i dag, og derfor vil der skulle gennemføres kortudskiftninger til stor ulempe for både forbrugere og kortudstedere.

Hertil kommer, at det i betalingsterminalerne skal sikres, at der kan skelnes mellem de enkelte korttyper i betalingsøjeblikket, da forretningen skal kunne afvise betaling med kort, som den ikke ønsker af modtage (f.eks. et kreditkort eller et firmakort). Dette er ikke teknik, der anvendes i dag på de nordiske markeder, og derfor vil der skulle gennemføres udvikling og endog i visse tilfælde dyr udskiftning af terminaler, såfremt

Foreningen Visa Danmark F M B A

Copenhagen

denne sondring gennemføres. Hertil kommer, at der i Europa ikke er fælles standard for at håndtere dette, og der er fare for, at det implementeres forskelligt. Derfor anbefales, at dette først implementeres, når det allerede igangsatte arbejde under Cards Stakeholders Group er afsluttet og en fælles standard beskrevet.

Af hensyn til alle parter (såvel forbruger som forretning, udsteder og indløser) er det vigtigt, at der findes en løsning gældende internationalt, da brugen af kort er international, og at implementering af nationale løsninger ikke giver de for betalingssystemer nødvendige omkostningseffektive løsninger. Samtidig vil man også i langt højere grad kunne leve op til intentionerne i forordningen omkring et "level playing field".

Øvrige bemærkninger

Det fremgår også af forordningen, at forbrugeren skal kunne vælge hvilket betalingsinstrument, der ønskes anvendt, men at forretninger har mulighed for at indsætte et "førstevalg". Udover at man på denne måde indirekte kommer til at eliminere betalers reelle valg, har det konsekvenser for brug af kort i de nye kontaktløse betalingsløsninger. Kortholder vil ved anvendelse af den kontaktløse betaling ikke kunne vælge, hvilket betalingsmiddel han ønsker at benytte, men er tvunget til at benytte den af forretningen foretrukne.

Endelig bemærkes, at loven tilsigtes ikke at gælde for Grønland og Færøerne. Til dette bemærkes, at de grønlandske og færøske banker for tiden udsteder VisaDankort under den fælles gruppelicens tilhørende Foreningen Visa Danmark, og derfor vil de blive underlagt de "schemeregler", som der som følge af den kommende lovgivning kommer til at gælde herfor.

Vi har med dette forsøgt at gøre opmærksom på et par af de forhold, som bør drøftes og afklares i forbindelse med den danske implementering af forordningen, og vi stiller os gerne til rådighed for yderligere drøftelser bibringende den erfaring vi har fra vores arbejde i Norden, deltagelse i europæiske arbejdsgrupper om standardisering samt som repræsentant for de nordiske banker i international samarbejder.

Med venlig hilsen

Kurt Gjesten
Direktør

Foreningen Visa Danmark FMBA

Side 3 af 3

Høring over udkast til forslag om ændring af betalingstjenesteloven

Visa Europe welcomes this opportunity to comment on the proposed changes to the Danish Payment Act (Lov om Betalingstjenester) in order to implement certain aspects of the Interchange Fee Regulation (Regulation (EU) 2015/751).

Visa Europe takes note of the intention to grant the powers to the Minister for Business and Growth to apply the exemptions for domestic debit rates in Denmark as set out in article 3 of the Interchange Fee Regulation. Visa Europe warmly welcomes the articulated intention for the Minister to allow the use of a weighted average for domestic debit transactions for a period of 5 years and 6 months. It is of utmost importance that such exemption should apply to all debit schemes operating in Denmark in order to ensure a level playing field. We would urge the Minister to use such powers to allow the use of a weighted average for all Danish domestic debit card transactions, as quickly as possible, in order to provide sufficient time for market participants to make any necessary changes.

Visa Europe believes that the weighted average approach need not be complicated and notes that it has been monitoring weighted average rates for over a decade. The calculation of the average rate is straightforward, put simply, a scheme (and/or processor) needs to total all the interchange fees paid/received and divide this by the total of the transaction value at merchants.

If you need further information please contact Peter Møller Jensen jensenp@visa.com.

About Visa Europe:

Visa Europe is a leading European payment card system and the only European member-owned, Europe-wide payment system open to all regulated institutions. As a membership association Visa Europe is owned and governed by its European members which issue Visa cards and acquire Visa transactions. Visa Europe is independent of Visa Inc, a publicly traded US company, from which it has an exclusive, irrevocable and perpetual licence to operate in Europe. As a dedicated European payment system Visa Europe is able to respond quickly to the specific market needs of European banks and their customers - cardholders and retailers - and to meet the European Commission's objective to create a true internal market for payments.

Konkurrence & Forbrugerstyrelsen Interchange Fee Regulation: Consultation Response

MASTERCARD

MasterCard Worldwide ('MasterCard') is a public-listed, global payments technology company that connects billions of consumers, thousands of financial institutions, millions of merchants, governments and businesses in more than 210 countries and territories around the world.

We own a family of well-known brands, including MasterCard®, Maestro® and Cirrus® and licence financial services providers to use those brands in conducting payment transactions. MasterCard operates the world's fastest payments network to facilitate the processing of payment transactions in more than 150 currencies, including authorisation, clearing and settlement. Our 'open' system delivers solutions for consumers, businesses and governments who seek faster, more secure and smarter payment methods for the widest possible range of goods and services.

PROTECTING DENMARK'S ECOMMERCE AND PAYMENTS SECTOR

MasterCard welcomes the opportunity to share its views with Konkurrence & Forbrugerstyrelsen regarding the future regulatory and supervisory regime, and the areas of permitted national discretion associated with the Interchange Fee Regulation ('IFR'). In our view, this provides an opportunity for the government to protect the thriving Danish cards industry and the consumers and businesses it serves by limiting the negative impacts of the IFR and to avoid unintended adverse consequences.

SUMMARY POINTS

- **Regulatory and supervisory regime:** The design of the overarching Danish regulatory and supervisory regime does not pose concerns for MasterCard. However, the regulatory regime in Denmark should mitigate concerns associated with implementation of specific articles in the IFR.
- **Domestic debit interchange level:** MasterCard acknowledges that the Erhvervs- & Vaerxtsministeren will be given the competence to set the domestically applicable debit interchange, and welcomes the information that the Minister is likely to set it at 20bps.
- **Weighted average rather than absolute cap for domestic debit:** MasterCard is of the opinion that a weighted average for domestic debit transactions is not in the best interest of the Danish market and therefore would suggest to set an absolute cap of 20 bps for domestic Danish debit transactions.
- **Domestic credit interchange level:** MasterCard welcomes the decision not to set the domestic credit interchange level below the 30bps indicated in the Interchange Regulation.
- **Third party schemes exemption:** MasterCard welcomes the Danish stance in favour of equal treatment by not exempting three party schemes that behave as four party schemes for a time period of three years. This decision provides a framework that will further competition on equal terms.

DOMESTIC DEBIT INTERCHANGE FEES

MasterCard is supportive of a flat rate of domestic debit Interchange fee: We believe that a flat 0.2 percent domestic debit interchange fee cap provides the best means to maximise card usage and acceptance, and minimise cash usage in Denmark, as well as providing certainty and parity for merchants.

Enabling simple compliance and monitoring, and cost management: Under the right conditions a weighted average can be the best approach for a given market. That said a weighted average can be

cumbersome to enforce from a compliance perspective. For instance, there is the question of who will monitor the overall blend of transactions across the EU and how to deal with fluctuations of the blend (i.e. if the mix between low- and high-value transactions changes). A hard cap will enable straight-forward monitoring and compliance, and will provide merchants with the certainty to plan ahead for associated business costs.

Card products with a weighted average are already present in the UK market (Visa Europe applying a 0.20 percent + £0.01, capped at £0.50 per transaction). This brings higher interchange fees for low value transactions. Therefore, this model would penalise low value transactions and fail to create certainty and parity for merchants which is contrary to the objectives set out above.

Based on these experiences from the UK, MasterCard support a flat 0.2 percent domestic interchange fee cap in Denmark. This will enable the delivery of the objectives outlined above by encouraging card acceptance regardless of payment value and will ensure that no merchant is arbitrarily penalised as they are today under the existing Visa weighted average model.

DOMESTIC CREDIT INTERCHANGE FEES

The detrimental effect of the IFR. The impact on issuer revenue as a result of capping credit interchange at 0.3 percent will be substantial. MasterCard therefore strongly supports the government's proposal not to implement domestic consumer credit interchange fees at a cap below 0.3 percent.

By setting interchange fees at the appropriate levels, MasterCard is able to achieve a balance that delivers maximum value to consumers and merchants at the lowest costs possible to each party. The IFR will fundamentally alter the economics behind card payments. Like any valuable service with advanced technology behind it, and where innovation and development is vital, flexibility in fees is essential to ensure the service keeps pace with the needs of all stakeholders. The IFR has essentially removed this flexibility and the impact on schemes, participants and end-users is likely to be profound and highly detrimental to the payments sector as a whole.

THIRD PARTY SCHEME EXEMPTION

Creation of a level playing field: MasterCard welcomes that Konkurrence & Forbrugerstyrelsen is not proposing to implement the optional exemption under Article 1(5) of the IFR for certain three-party card schemes that would otherwise be subject to the interchange fee caps under the regulation.

All card types should be included in any market threshold calculations: In the few Member States that are currently considering to provide an exemption under Article 1(5), it is crucial that the three percent threshold is applied accurately in accordance with the text of the IFR. The three percent threshold, as prescribed by the IFR, accounts for market share of transactions across all card types. Therefore also all transactions within a three-party scheme that qualify as a de facto four-party scheme should be included in the calculation. This includes any domestic transactions involving licensees, co-branding partners and agents together with all other domestic transactions under the relevant three-party scheme.

All American Express cards operating under a 'de-facto four-party scheme' should be subject to the IFR regulation: To avoid creating further market distortion and detriment to end-users and the real economy, American Express should not be granted an exemption from the interchange fee caps.